

MAXIMES I M A L S
PENSAMENTS

SANTIAGO RUSIÑOL

MÀXIMES I MAL
PENSAMENTS

PENSA MAL
I NO ERRARÀS

ANTONI LÓPEZ, Llibreter
Rambla del Mig, 20
BARCELONA

Manuel de Montoliu

R. 499.480

Es propietat
Queda fet el dipòsit
que marca la llei.

D

A. LÓPEZ, Impressor, Olm, 8, Barcelona

DONATIU
ENHER

I

Per a les beates el resar és
com fer el solitari.

II

La lluna de mel és el pitjor
temps del matrimoni. Són els
assaigs de la comèdia, on es
tenen de lligar els caràcters.
L'estrena ve en tenir el primer
fill. El fracàs pot venir a qual-
sevol hora.

III

Del treball en diuen virtut
els que no han de treballar
per enganyar els que els fan
la feina.

IV

L'obrer es vanta dignament
d'ésser obrer i fa tot el que
pot per no ésser-ne.

V

Els malalts que tenen ma-
lalties, que un no se les pot
encomanar, no fan tanta com-
passió.

VI

El poble té més admiració
al que ja és ric explotant-lo,
que al que s'arruïna per ser-
vir-lo.

VII x

El que parla bé de nosaltres
ha d'ésser molt tou perquè
ens ho sembli.

VIII

Els polítics han de tenir el
cor reglamentat; no poden com-
padir més que els que són del
seu partit.

IX

Els que porten condecoracions són com botigues de poc gènere que tot ho posen a l'aparador.

X

La valentia és la costum d'un perill; hi ha valents als que no els fan por els lleons i els fan feredat les sangoneres.

XI

La dona que vol imitar l'home, que pensi que fa tan mal efecte com l'home que imita la dona.

XII

El jorn que els negres triomfessin, així com les dones s'emblanquinen, llavors s'emascararien.

XIII

Moltes vegades es condemna un home perquè un *jurat* ha perdut la nit i està de mal humor.

XIV

El jorn que fos cosa certa l'endevinar el pensament, es moririen de vergonya els que en tinguessin.

XV

Quan un home cau i els altres no riuen, mala senyal per al que ha caigut.

XVI

L'amor a la humanitat és literatura declamatòria. Per salvar la vida d'un amic es deixarien matar cent mil xinos.

XVII

L'home que vol ésser demòcrata, o és que ja ho és, o és que fa el tonto.

XVIII

La dona vol tenir el peu petit i l'home el cap gros. En vanitat els extrems es toquen.

XIX

Si voleu conèixer un home, poseu-lo davant del fotògraf; tot ho treu a la part de fora perquè pugui sortir a la placa.

XX

El que es ven el vot sap el que dóna, el que el regala no sap el que es pesca.

XXI

Els coleccionistes d'antiguitats són els drapaires dels records.

XXII

De totes les formes d'enganyar els altres, la *pose* de serietat és la que fa més estralls.

XXIII

Quan una dona diu d'una altra que té el peu gran, mireu-li el seu; senyal que el té petit.

XXIV

El dia que triomfés l'obrer, el primer que farien molts és no ésser-ne.

XXV

Els joves es fan elogiar perquè són joves, i els vells es fan venerar perquè són vells, i tot és qüestió de calendari.

XXVI

Una revolució és el triomf dels ambiciosos de baix sobre els mandrosos de dalt.

XXVII

Les acadèmies de belles arts,
són bones per a ensenyar-hi,
però no per a aprendre-hi.

XXVIII

El triomf de les majories no
és raonament, són empentes.

XXIX

Hi han dues maneres de
triomfar, fent compassió o fent
enveja. Però l'enveja és de més
durada, perquè l'envejós té
més constància.

XXX

Com més enemics ha tingut
un home més gent va al seu
enterrament.

XXXI

Els que cerquen la veritat
mereixen el càstig de trobar-la.

XXXII

Si cau una criatura a un
pou, una mare s'hi tira de
cap, i si és la mare la que hi
cau, el fill crida els veïns per-
què la salvin.

XXXIII x

R
La solitud, en morir-se, és una cosa tan desolada, que molts cridarien els corbs perquè els fessin companyia.

XXXIV

Si no poguessin explicar les malalties, n'hi ha molts que no estarien malalts.

XXXV

Aquell, a qui roben el rellotge, sent tant el passar per totxo, que quasi s'estimaria més ésser el lladre.

XXXVI x

Els progressistes són com els cavalls que porten un pàmpol de cuir als ulls. No poden veure més que endavant.

XXXVII x

Les millors cartes d'amor són fetes pels que no estan enamorats.

XXXVIII

L'escriptor que cuida massa l'estil és que té poques coses a dir, i aquell que no el cuida gens més valdria que no les digués.

XXXIX

Si al mar hi haguessin sirenes, el burgès pràctic de Nord-Amèrica les pescaria per exhibir-les, i després les vendria a terces.

XL

La cortesia és una dissimulació. L'home, en entrar en un teatre, dóna el braç dret a la dona, però, si hi ha foc, la trepitja per poder-ne sortir més de pressa.

XLI

Els homes conquisten les dones per poder-ho contar als amics. Les dones conquisten els homes per poder-ho amagar a les amigues.

XLII

Els metges es guanyen la vida amb els malalts. Els malalts perden la vida amb el metge. La darrera malaltia ningú no la cura. Les altres es curen soles.

XLIII

L'home seria l'animal més egoista, si no hi hagués la dona que encara n'és més. Solament deixa d'ésser-ho amb els fills, perquè la naturalesa li ha donat l'instint. Pels fills es deixaria plomar de tot arreu, menys del barret. Quan un home arruïna una dona, treballa, si pot, per tornar-la rica; quan una dona arruïna un home, s'estarrufa davant d'un mirall... i el planta, i si l'home s'arriba a matar per ella... ella plora de vanitat.

XLIV ^x

L'hipocresia és d'agrair, perquè és un esforç envers el proïsme, per a dissimular els mals instints.

XLV

La dona és com el violí, afina o no, segons qui la toca.

XLVI

Si és veritat, com asseguren, que la propietat és un robatori, el jorn que tot sigui de tots, tothom serà lladre.

XLVII ✕

Al que li fan monument en vida, ell mateix pot anar al seu enterrament.

XLVIII

Quan un artista no té èxit, es creu que tothom en té la culpa, menys ell.

XLIX

A les dones els agrada ensenyar les cames y tapar-se el cap. A tothom li agrada ensenyar el millor que es pensa tenir.

L

El marit que té una dona que vol ésser elegant ja pot començar a tremolar.

LI

Si els jutges després del jutjament fossin jutjats, alguns n'anirien a la presó.

LII

Al que els metges el declaren boig el tanquen en un manicomí. Els que encara no n'estan declarats fan tornar boigs als que els escolten.

LIII

Els bevedors es gasten la vida. Els aiguaders l'estalvien per després no saber que fer-ne.

LIV

Al que té fills que no són seus, és que li han hipotecat la dona.

LV

Les vídues, de les que abans en dèiem *viudes*, porten flors al seu difunt fins que els en porten a elles.

LVI ×

Els que porten dents postisses s'arriben a creure que són seves.

LVII

Els disgustos entre promesos són panes, entre matrimonis són topades.

LVIII

A l'home que té una malaltia secreta no l'haurien de deixar casar; a la dona que té un mal gènit secret, menys.

LIX

Quan un home té picor a un braç es grata i quan en té al cervell fa bestieses.

LX ✕

L'home que no té creences creu en creure que no en té.

LXI ✕

Una dona de quaranta anys ja ha fet a tots i un home de cinquanta ja ha fet a totes. El demés són uns quants anys d'il·lusions que ens regala la Naturalesa.

LXII ✕

L'home que s'enamora d'una dona que té més anys que ell és un arqueòleg.

LXIII

Pugeu un beneit a un automòbil i es pensarà que fa camí.

LXIV

Els primers casos, quan hi ha un còlera, la gent els tracta de bruts, de pobres i de mal menjats, però en comptes de donar-los millor menjar, els reguen amb desinfectants.

LXV

gruïn
vida

Quan es mor una criatura, els que fan compassió són els pares. Les criatures s'estalvien de saber què han vingut a fer a aquest món.

LXVI

Quan un metge va per primera vegada a una casa, es mira els mobles abans que el malalt per saber el que farà pagar de la visita.

LXVII

viola

Al que va inventar l'alcohol se li hauria de fer un monument. Als tristos els fa tornar alegres i als dolents els fa tornar idiotes.

LXVIII

famili

Les dones són bones mares sense saber-ho. Els fills per ésser bons fills n'han d'apendre. Generalment, quan en saben, la mare és morta i han fet tard.

LXIX

donc
R
Hi han malaltes que fan entornar-se'n el metge, perquè en aquell moment tenen la manicura.

LXX

ciència
R
Per sentir admiració envers un savi no l'hem d'acabar de entendre bé.

LXXI

vida
Als que els tanquen en un manicomi és perquè exageren la beneiteria general dels altres homes.

LXXII

A l'home que ha estat ric i es torna pobre, per excusar-nos de socórrer-lo, el tractem de poca solta.

LXXIII

Dir hàbil a un artista és censurar-lo, i dir-ho a un polític és lloar-lo.

LXXIV

Al que no li fa por la mort, senyal que té salut. Els malalts, que la tenen aprop, estimen la vida.

LXXV

El que es mor sense testament ha estat un ximple per a tots els que no l'hereten; i del que es mor amb testament, els que es creïen heretar-lo diuen que era un mal subjecte.

LXXVI

Per demanar almoïna s'ha d'anar net, però mal endreçat. El pobre que va decent no fa pena, i el que va brut fa fàstig. Fins la compassió s'ha d'inspirar amb mida.

LXXVII

L'experiència no serveix de res. Els homes experimentats són com aquells jugadors que apunten les cartes que han sortit, però no saben les que han de sortir.

LXXVIII

El robament, si és molt gros, es dignifica. L'ideal de l'home modern és ésser nét d'un gran lladre, esborrar el record del difunt i guardar-se'n els diners.

LXXIX

R
El perdó molts cops és mandra. Al que és peresós, molt sovint, li diuen un bon home.

LXXX

El que viu molts anys entre els llibres és com el que ve de muntanya. Ve de tant alt que, en ésser al pla, l'enganyen.

LXXXI

Al poble li agrada fer condemnar per poder demanar l'indult i condemnar els que no indulten.

LXXXII

Les corones que es porten als morts són perquè les vegin els vius que queden.

LXXXIII

From
Hi han homes que es passen la joventut aprenent tres o quatre llengües. Quan les saben, no saben què dir-hi.

LXXXIV

From
Hi han homes que es passen la vida planyent-se. Tothom se'ls treu del davant, però amb veneració.

LXXXV

La glòria ve a ésser l'interès que paga el proïsme a l'infeliç que l'ha fet divertir una estona.

LXXXVI

La varietat de les pretensions no té fi. Adhuc hi ha qui té la pretensió de no tenir-ne.

LXXXVII

El que fa els diners molt depressa, perquè ho sàpiga tot-hom, els planta a la façana i se'n va a viure al davant per veure-la.

LXXXVIII

El que vulgui escampar una nova, que la conti amb secret. D'això ha servit la maçoneria.

LXXXIX

Si un home, en morir, pot tenir espectadors, es mor d'una manera més digna.

XC

La sinceritat és com la bogeria. Els que són boigs o sincers no es pensen ésser-ne. Fer el sincer és fer el pagès per enganyar els altres.

XCI

En comptes de dir casa pairal, haurien de dir-ne mairal. N'hi ha alguns que poden ésser els pairals, sense ésser els pares.

XCII

no da
L'home que neix amb talent o amb bondat no té cap mèrit de que en tingui. Com el que neix sense o amb maldat tampoc té cap culpa de tenir-ne. La naturalesa fa el seu fet, sense consultar-ho als que neixen.

XCIII

dona
Quan hom parla a una dona, si el que parla no li és simpàtic mai sap el que li diuen. En comptes d'escoltar, bada. Per això la dona no pot ésser jutge.

XCIV

El treballador, de treballar menys, en diu reivindicar-se, i el gandul, de treballar més, també reivindicar-se. Reivindicar-se, doncs, vol dir... el que es vulgui.

XCV

Els capellans són els administradors de l'ànima i el purgatori n'és la casa d'empenyos.

XCVI

L'austeritat és l'avarícia de la virtut.

XCVII x

El malalt sempre creu en el miracle. Quan va començar a dubtar dels sants, va creure en la homeopatia.

XCVIII x

Els mosquits, per menjar, encomanen les febres, però els homes, per menjar, encomanen les guerres.

XCIX

L'emigrant és un malalt que canvia de posició.

C x

El turment més gran del món el va pintar Orgagna al fossar de Pisa. Una cega davant d'un mirall.

CI

Quan a una dona el dol
l'afavoreix, no li sap tan greu
d'haver-se quedat vídua.

CII x

El que es diu lliure-pensa-
dor no és prou lliure ni és
prou pensador.

CIII

La feina del botxí no es
sab qui la comença ni on
s'acaba.

CIV x

Si fos cert que el viatjar en-
senya, els revisors de bitllets
serien els homes més savis.

CV

Tots diem totxeries. Els fi-
lòsofs són els únics que les
diuen més seriosament.

CVI

Abans d'enviar un fill al
món, l'home hauria de se-
nyar-se.

CVII

La urbanitat és el conjunt de regles per a fer passadora la beneiteria.

CVIII

Els banys que es prenen per netedat netegen, i els que es prenen per malaltia embruten.

CIX

Les dones es pinten la cara perquè no es vegi el què hi ha a sota.

CX

Un boxador que mata un altre és un assassí, al que paga el públic.

CXI

Les dones s'han tornat pretensioses. Es tallen els cabells per semblar homes.

CXII

Els aviadors són uns ocells que, en comptes de cants, porten bencina.

CXIII

dona
Perquè la dona es pogués
defensar, la Mare Naturalesa,
previsora en totes les coses, li
ha posat ungles a la llengua.

CXIV

Un Sant que no fa miracles
és un Sant fracassat. *Oh! Ah!*

CXV

Hi han homes que ploren
perquè les llàgrimes són de
franc. Hi ha hagut èpoques
en què les dones ploraven a
preu fet.

CXVI

dona
A la dona que s'arriba a
creure que la tristor li va bé a
la cara, se li ha acabat el riure
per a sempre.

CXVII

La que no té mals de caps,
té mal de cap.

CXVIII

*matri-
moni*
El millor temps del matri-
moni és al començament i al
final. Els pitjors de passar són
els trenta anys de l'entremig
del consorci.

CXIX

Si el jugador guanyés sempre, del jugar ja no en diríem vici.

CXX

Els homes, que fan el bé per cobrar-se'l a l'altra vida, són usurers de la seva ànima.

CXXI

Quan un metge ignora el que té el malalt demana l'ajuda a un company i cobra el doble, i és que l'ignorància s'ha de pagar més cara.

CXXII

El casament és embrancar-se; el divorci és tornar-se a embrancar.

CXXIII

L'home, al que li agraden molt les dones, o en surt refredat o en surt escaldat.

CXXIV

La mort també pot ésser comercial, perquè el metge que cura un malalt cobra a terminis, i, si se li mor, cobra al contact. El darrer surt més a compte

CXXV

El que trobés un pecat nou seria cremat a la plaça pública i venerat a la vida privada.

CXXVI

Si la gran part de les solteres no es poguessin fer roba blanca, tant se'ls en donaria de casar-se, i si no poguessin portar dol tant se'ls en donaria de quedar-se vídues. El blanc per elles és vanitat, que en dirien en to *major*, i el negre tristor en to *menor*, i el marit, viu o difunt, porta el compàs, sense saber-ho.

CXXVII

Quan vulgueu parlar d'una cosa important a una dona, feu-ho quan no tingui un mirall al davant. Embadalides en mirar-se, no saben de què els parreu.

CXXVIII

Enganyar els homes, d'un en un, és un bon tros més difícil, que enganyar-los de mil en mil; per això ésser orador té menys mèrit que advocat o curandero.

CXXIX

La dona bella és un perill.
La dona lletja és un perill i
una desgràcia.

CXXX

Els metges aprenen de cobrar. Del que no porten tanta pressa d'apendre és de curar el malalt.

CXXXI

El turista és el pugó de les ruïnes, i l'arqueòleg la filoxera.

CXXXII

Quan l'home demana justícia vol dir que li donin la raó.

CXXXIII

Quan una dona s'atreveix a dir *guapo* a un home és senyal que el creu fora de combat.

CXXXIV

El dia que hi hagués la igualtat, ens posariem geps postissos.

CXXXV

Posen una *etiqueta* al xarop i ja es pot prendre com a remei.

CXXXVI

Hi han homes tan reflexius que, fins a aquest ocell que se'n diu «dona», es prenen seriosament.

CXXXVII

El fer versos és com fer una vànova: Com més brodada, menys abriga.

CXXXVIII

L'home de mals instints instruït té més medis de fer desgràcies.

CXXXIX

Dues coses, que molesten molt a la vida, són els crits dels infants i el silenci dels vells.

CXL

El primer a qui haurien de comdemnar a mort, per haver fet una mort, és el botxí.

CXLI

humor
Aquell, al qui fan un homenatge, ja pot preparar-se el nínxol.

CXLII

Els curanderos curen tots els que es pensen curar-se i tots els que's curarien, encara que no hi hagués curanderos.

CXLIII

polític
L'absolutisme és la tonteria concentrada. I el liberalisme, la tonteria escampada.

CXLIV

El joc és altament moral; serveix per arruïnar els poca-soltes.

CXLV

Si un obrer no guanya en té la culpa l'amo, i si l'amo perd en té la culpa... el mateix amo.

CXLVI

Els governants sempre són dolents, però són el més escollit del poble.

CXLVII

El que fa feliç una dona és un bon home. El que en fa felices moltes és un perdut.

CXLVIII

El que treballa per menjar té dret a viure. El que menja per treballar té dret a no trobar feina.

CXLIX

Quan d'hom diuen: «Es un bon home», o li perdonen la vida o l'exploten.

CL ^x

Hi han homes que, per poder menjar, s'han hagut de vendre la dentadura.

CLI

Els ocells, per estarrufar-se, tenen plumes. Les dones, per estarrufar-se, necessiten modistes.

CLII

Quan hom no és del mateix parer dels que manen, per no tenir discussions, l'afusellen.

CLIII

La inconsciència és un llibre alegre. L'experiència és un llibre tristíssim.

CLIV ^x

R Si tots els homes anessin nusos, als fornits els dirien «marquesos» i als desnarits els dirien «pobres».

CLV

Les dones de món i els metges operadors són els únics als que es paga per endavant.

CLVI

Quan un home té raó no crida, i, quan no en té, crida per fer veure que en té.

CLVII

Els malalts, als que envien al balneari, no és per curar-los: és per a treure-se'ls del davant.

CLVIII ^x

L'home que treballa la terra, s'està treballant tota la vida el lloc on anirà a parar.

accíu

CLIX

La higiene és l'art d'allargar
la vida fent-la insuportable.

CLX

L'ingeni és la femella del
geni.

CLXI

L'església té dues grans
forces: l'amenaça i l'esperança.
Sense el càstig no hi anirien
els dolents, i sense el premi no
hi anirien els bons. El qui
dubta és carn de purgatori.

CLXII ✕

Les aigües minerals només
curen quan estàn de moda.

CLXIII

A la dona, que es pensa
tenir les dents boniques, tot la
fa riure.

CLXIV

Al que es mor de mort na-
tural tothom el plany i el per-
dona. Els únics que no els
perdonen són els que es pen-
saven heretar-los i no els he-
reten.

CLXV

La defensa de la dona per a simular la joventut és, dels quaranta als cinquanta anys, una cosa heroica. En passant dels cinquanta, ja és una cosa tràgica.

CLXVI

R Els trastorns no treuen sempre la gana. Hem vist qui, tenint un gran disgust, plora damunt d'un plat d'arròs i se'l menja tot, amanit amb les llàgrimes.

CLXVII

El demanar almoïna per als pobres, per a la major part de les senyores, és un *sport* de la virtut. Pel que han recollit captant saben el preu del que elles valen.

CLXVIII

La pena de mort potser és un bon exemple... per al mort. Si pogués ressuscitar li serviria d'experiència. Als vius no els serveix de res, perquè tots pensen: «No va per tu».

CLXIX

La majoria d'homes que es diuen austers és que no tenen gana.

CLXX

El que critica els homes, als qui el beure els fa mal, és senyal que a ells els fa mal el menjar. En vici, els extrems es toquen. Per cada un que es mor de *delirium tremens*, se'n moren deu mil de gastràlgies. La llei seca *del beure* hauria d'ésser per als pobres, i la llei seca *del menjar*, per als rics.

CLXXI

Els regals, que fan els grans milionaris a la Humanitat, no solen ésser regals, sinó propines.

CLXXII

Les dones primer enraonen; després pensen el que han dit.

CLXXIII

Als que abans els deien beneïts ara els diuen neurastènics. És una fórmula galant que la ciència ha adoptat per afalagar la beneiteria.

CLXXIV

Un piano en un cafè ningú se l'escolta, però el soroll musical priva de oir moltes bestieses orals.

CLXXV

El vidu o la vídua que es tornen a casar és que havien tingut un amor interí.

CLXXVI

L'home que es calb es pensa tenir talent i el que té els cabells llargs es pensa tenir geni. Però a tot això el cervell bada.

CLXXVII

Segons diu la tradició, Sant Antoni es va enamorar d'un porc; hi han moltes dones que han seguit l'exemple.

CLXXVIII

Si els jueus anessin al cel, comprarien els núvols a fiar, i acapararien la pluja.

CLXXIX

El dia en que no hi hagin capellans, els anti-clericals hauran de plegar. No sabran amb què enganyar el poble.

CLXXX

El que confesa les seves culpes ho fa per, un cop tret aquell pes, poder-ne cometre d'altres.

CLXXXI

L'home que mana no més pot imposar-se omplint el ventrell dels que l'ajuden.

CLXXXII

El dir «Déu t'ampari» als pobres, és enviar-los a cobrar a casa de un desconegut, sense recomanació.

CLXXXIII

No hi ha cap drama tan emocionant com la lectura d'un testament. I això que no hi ha el protagonista.

CLXXXIV

La filla d'un matrimoni legítim ja no és filla natural. Deu ésser-ho artificial.

CLXXXV

Quan s'arriba al moment de la mort, el sacerdot és el bon inspector que ens dona el passaport per a l'altra vida.

CLXXXVI

L'anar amb auto és perillós, però ho és molt més l'anar a peu. Per cada un que es mata dels que corren, se'n maten a cents dels que caminen.

CLXXXVII

D'ençà que no deixen jugar als balnearis, molts reumàtics se'n van a Monte-Carlo, i moltes reumàtiques, sabent que no hi trobaran reumàtics... els segueixen.

CLXXXVIII

L'home que neix amb talent no té cap mèrit. El que neix idiota no té cap culpa. El mèrit i la culpa ens els donen forces desconegudes.

CLXXXIX

El que pinta quadros amb patina i esculpeix estàtues com trencades, és que no té paciència a que el temps li doni posteritat, i se la fabrica ell mateix.

CXC

Si els gossos poguessin parlar, serien tan xerraires i pocasoltes com moltes persones.

CXCI

Les dones anuncien l'escot com qui anuncia un aperitiu.

CXCII x

R Quan un metge està malalt i en necessita un de confiança, mai no s'envia a cercar a ell mateix.

CXCIII

La persona, que és aprehensiva, ja té els mals, abans de tenir-los.

CXCIV x

La gran força dels jesuïtes és la mala fama que tenen.

CXCV

La dona que es casa amb un militar, si és que estima el pervenir del seu marit, ha de demanar que l'enviïn a la guerra.

CXCVI

Si les coses dolentes corren més que les bones, segons ens diuen els que hi entenen, el telègraf és un gran medi per a escampar la bestiesa.

CXCVII

L'assassí és un heroi a l'inrevés.

CXCVIII

Quan dos pobles es fan la guerra, sempre tots dos són els més valents; i sempre n'hi ha un que surt rebent, i segueix éssent més valent que l'altre.

CXCIX

No hi ha pitjor mort que la de vellesa. Els joves es moren molts de sorpresa. Els vells són condemnats a mort, que esperen l'hora.

CC

I per fi, el que escriu un llibre de pensaments ha tingut un mal pensament d'escriure'ls, perquè tots aquests pensaments poden escriure's a l'inversa.

OBRES DE SANTIAGO RUSIÑOL

Obres de Santiago Rusiñol

(Edicions populars)

	<u>Ptes.</u>
Anant pel món (2. ^a edició)	2'—
El místic (3. ^a edició)	2'—
Oracions. Amb música d'Enric Morera (2. ^a edició).	2'—
Fulls de la vida	(esgotada)
Els Jocs Florals de Canprosa (2. ^a edi.)	1'50
El bon policia	(esgotada)
Monòlegs (2. ^a edició)	2'—
La bona gent	(esgotada)
Tartarín de Tarascó. D'Anfós Daudet (quart miler)	(esgotada)
El pati blau (4. ^a edició)	2'—
El poble gris	(esgotada)

	Ptes.
La mare (4. ^a edi.) (Disset miler)	2'—
La "merienda" fraternal (quart miler)	1'50
L'alegria que passa	1'50
L'heroi	(esgotada)
Llibertat!	2'—
La fira de Neuilly	2'—
Els savis de Vilatrista	(esgotada)
L'auca del senyor Esteve (3. ^a ed.)	"
L'hereu Escampa	"
En Tartarín als Alps	2'—
La llei d'herència	2'—
Ocells de pas	2'—
La intellectual	2'—
El redemptor	2'—
Cors de dona	2'—
El Teatre per dins	1'50
Dol d'"alivio"	1'50
El daltabaix	2'—
El titella pròdig	1'50
La nit de l'amor	1'50
Del Born al Plata. (Impressions de viatge)	3'50
Port-Tarascó, d'A. Daudet. (Traduc.)	2'—
El pintor de miracles	1'50
La Verge del Mar	1'50

	Ptes.
El despatriat	2'—
El triomf de la carn	1'50
La illa de la calma (2. ^a edició)	2'—
L'homenatge	1'50
La lepra	1'50
L'Arma	1'50
L'envelat de baix	1'50
Glossari, per "Xarau"	2—
El català de "La Mancha"	3'50
El pobre viudo	2'—
A câ l'antiquari (sainet)	2'—
L'auca del senyor Esteve (Cinc actes) (segona edició)	2'—
"Gente Bien" (Sainet) (3. ^a edició) ...	1'50
Els Naufrags	2'—
En Josepet de Sant Celoni (Novella picaresca)	2'—
"Souper-Tango" (Obra satírica en un acte)	1'50
La casa de l'art (Peça en un acte) ...	1'50
L'acaparador (Peça satírica en un acte)	1'50
Bataneros en comandita (Sainet de costums financeres en un acte)	1'50
El català de "La Mancha" (Tragicomèdia en quatre actes)	2'—

	<u>Ptes.</u>
"Chauffeur... al Palace!"	1'50
Tenoriades	1'50
La "Niña Gorda"	3'50
Casament de conveniència	2'—
Màximes i mals pensaments (Edició eco- nòmica)	2'—
— (Amb paper de fil)	5'—
Jardins d'Espanya	25'—

Biblioteca de Catalunya

83-8au
29.668

12.
DIPUTACIÓ DE BARCELONA

Biblioteca de Catalunya

Reg. 499.480

Sig. 833.44"19" Rus